

друга страна безсиліето на чловѣческитѣ старанія удвоиваше и страха и отчаяніето.

Много пѣтя въ минутното свѣтваніе на тѣзи запалены свѣщи, срѣщаж ся купове на бѣжанцы и распрѣснжты граждане отъ които едни отиваж къмъ крайморіето, а други ся вращаж отъ тамъ, за да намѣрятъ пакъ сухятъ земѣ, защото морскитѣ вълны бѣхъ ся дрѣпнѣли на бързо отъ красбрѣжіето. Еще и самото море бѣше покрито отъ мрачна тъмнота, и връзъ бѣснѣющитѣ и развълнуваны вълны падахъ уломки отъ канары и горещъ пепель като сажды, тѣй щото тамо неможаше нѣкоѣ да ся надѣе за онова покровителство, което, ако и слабо, намѣрваше ся на сухо въ къщята и подъ сводеветѣ около храмоветѣ. Полудѣли въ отчаяніето си, приблиднѣли и обезкуражены отъ суевѣріе, онѣзи купове отъ бѣжанцы ся срѣщаж и не можахъ нито да ся сприкажатъ нито да ся посвѣтвуватъ изобщо и да съразмыслятъ, защото буйныйтъ дѣждъ, койго едно по друго плискаше, изгасяше свѣтилата, които освѣтлявахъ онѣзи мртвешкы образы. И всякой тогазъ нѣмаше нищо друго на умъ освѣнь какъ да ся подслони и запази въ най близкото прибѣжище. Всичкы общественны свръскы бѣхъ са раскъсали тогазъ. И всрѣдъ мѣждивото онова свѣтуکانіе виждаше са по нѣкога лицето на нѣкой крадецъ, който въ бѣганіето си минуваше по край служителитѣ на закова чиновници, носящъ на грѣбъ незаконенъ товаръ, и страхътъ не можаше да го отвърне да ся насмѣе и да ся не радва за ненадѣйната печала на неговитѣ проказничества. И въ онѣзи тъмнота колчемъ ся отлжчеше нѣкоя жена отъ мъжа си, или майка нѣкоя загубеше сына си, напусто отиваше всяка надежда да са търсятъ и да ся намѣрятъ. Всичкы бързахъ и тичахъ кой какъ свари и безъ да знаѣжтъ на кѣдѣ. Отъ широкыйтъ общественъ редъ нищо, нищичко не бѣ останѣло непокѣтнато, освѣнь първоначальныйтъ законъ *на собственото сществованіе.*

Прѣзъ тѣзи ужасна сцена минуваше Главкъ придруженъ отъ Юнж и отъ безоката тесалійка. Внезапно минѣхъ по-край тѣхъ твърдѣ стремително до стотина души които отиваж къмъ крайморіето, въ тѣзи лавалица Недія ся отчигари далеко отъ Главка, когото наедно съ Юнж истласкахъ на прѣдъ, онѣзи що тичахъ тѣй стремително, и като ся отдалечихъ тѣзи, на които ни едно лице неможаше да ся распознае въ тъмнинѣтъ, Недія бѣше вече отлжчена отъ двамата сгодены. Напусто ѣж выкаше Главкъ велегласно по име, никакѣвъ отговоръ ся не чу. Върнѣхъ ся но напразно, неможѣхъ да ѣж намѣрятъ; онѣзи порой отъ чловѣцы виждаше ся да бѣше ѣж увѣклъ въ проти-